

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 69: Forslag til folketingsbeslutning om sikring af udbetaling af erstatning til kritisk syge.

Af Niels Sindal (S) og Morten Helveg Petersen (RV) m.fl.

(Fremsættelse 11.03.2008).

Kl. 16:33

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:34

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Regeringen lægger stor vægt på, at alle danskere, der rammes af en kritisk sygdom, får udbetalt den forsikring, de er berettiget til. Derfor er jeg også tilfreds med, at der ikke generelt er noget, som tyder på, at forsikringsselskaberne ikke udbetaler erstatning, når et krav anmeldes. Udfordringen er ikke, at selskaberne ikke vil betale, hvad folk med kritisk sygdom har krav på. Udfordringen er altså, at de personer, som bliver ramt af en kritisk sygdom, ikke anmelder deres krav, fordi de ikke er opmærksomme på, at de har en forsikringsdækning.

Jeg mener derfor ikke, at det er vejen frem at skærpe kontrollen med, at selskaberne overholder reglerne for udbetaling. Det er vist heller ikke vejen frem at ophæve forældelsesfristerne. Det ligger altså i sagens natur, at hvis man ikke anmelder kravet, fordi man ikke ved, at man har krav på dækning ved kritisk sygdom, vil en ophævelse af forældelsesfristen ikke gøre nogen forskel.

Der er endvidere ikke mulighed for at pålægge selskaberne at kontakte de kunder, der har en kritisk sygdom, simpelt hen fordi selskaberne ikke har den nødvendige viden. Vi skal huske på, at alle oplysninger om en persons helbred er følsomme oplysninger, som ikke uden videre kan udleveres fra sundhedsvæsenet til forsikringsselskaberne. Det er således som udgangspunkt nødt til at være forsikringstageren, der giver selskabet besked. Jeg har fuld sympati for at komme bag ved lighedstegnet i den her ligning; det er så spørgsmålet, om det regnestykke, vi stiller op, inden vi kommer om bag ved lighedstegnet, er det rigtige.

Hovedudfordringen er at få gjort folk, som rammes af en kritisk sygdom, opmærksomme

på, at de er forsikringsdækket for deres kritiske sygdom. Jeg lægger meget vægt på, at branchen er opmærksom på, at der er en problemstilling, og at der også bliver gjort en indsats for at forbedre informationen til kunderne. Og det er jeg bekendt med at der gør.

Region Midtjylland og PensionDanmark arbejder som bekendt på en model for en automatisk underretning, og målet er, at personen automatisk får tilsendt et brev med orientering om, at der kan være mulighed for dækning fra den persons forsikringsselskab. Der er altså tale om et pilotprojekt, som endnu ikke har nået sin afslutning. Jeg synes, det er et ret interessant projekt, der kører i det jyske, og som vi er nødt til at holde fokus på. Jeg har forstået på brancheorganisationen Forsikring & Pension, at de på baggrund af erfaringerne med projektet vil se på mulighederne for at få udbredt den her model til et lidt større geografisk område og også til flere selskaber.

Jeg vil sige, at jeg ser meget frem til at se på resultaterne og erfaringerne fra projektet i Region Midtjylland, og det vil være op til de kompetente myndigheder at se på, hvorvidt det er muligt at udbrede modellen, så den kan fungere generelt.

Jeg har også forstået på Forsikring & Pension, at branchen planlægger en informationskampagne målrettet mod personer, der får stillet diagnosen kritisk sygdom. Det er en kampagne, som vi forventer kører til efteråret.

Så vi har altså alle sammen en udfordring, og det er øget og gerne mere automatisk information til de kritisk syge, uden at de pågældendes personlige oplysninger ligger og – undskyld udtrykket – flyder forskellige steder. Vi skal have løst det her problem bedre, end det bliver løst i dag, men løsningen er altså ikke bare øget tilsyn eller en ophævelse af forældelsesfristen, som beslutningsforslaget lægger op til. Jeg mener, det vil være mere fornuftigt at afvente erfaringerne med branchens initiativer. Jeg kan sige, at jeg har bedt Finanstilsynet om at følge branchens projekter og arbejde med at løfte den her opgave.

Vi har meget sympati for det, der ligger i forslaget. Det vil jeg sige at vi har, og jeg tror ikke, at der er nogen partier her i Folketinget, der siger, at det er dårligt, at man gerne vil nå det her resultat: at folk, der rammes af kritisk sygdom, skal have deres penge, hvis de er forsikret. Det tror jeg ikke der kan være meget tvivl om. Spørgsmålet er, om det er de rigtige håndtag,